EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 14.7.2004
KOM(2004) 501 galutinis

2004/0170 (CNS)
2004/0171 (CNS)

Pasiūlymas dėl

KOMISIJOS SPRENDIMO

dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos

Pasiūlymas dėl

TARYBOS REGLAMENTO

dėl biudžeto disbalanso ištaisymo įgyvendinimo priemonių, remiantis (…) Tarybos sprendimo dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos 4 ir 5 straipsniais

(pateiktos Komisijos)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. ĮVADAS

Europos Sąjunga kuria bendrų tikslų siekiančią bendruomenę. Vienos ES biudžeto lėšos naudojamos aiškiam sanglaudos tikslui įgyvendinti. Kitos – ES suderėtų programų konkretiems tikslams įgyvendinti. Tai reiškia, jog visada bus dalis tokių valstybių narių, kurios gaus iš ES biudžeto daugiau įplaukų nei skirs jam nuosavų išteklių, ir tokių, kurios skirs nuosavų išteklių ES biudžetui daugiau nei gaus išmokų iš jo, tačiau tokia politika bus naudinga visai Sąjungai.

Biudžeto likutis (taip pat vadinamas grynuoju likučiu), kurį sudaro įnašų į ES biudžetą ir išmokų iš jo skirtumas, akivaizdžiai neparodo visos valstybių narių narystės ES naudos. Pavyzdžiui, išlaidos tyrimams ar sienos apsaugai yra naudingos ne tik tiesioginiams gavėjams – jų poveikis pasklinda už valstybių sienų ribų[1]. Kiekybiškai įvertinti šio poveikio masto neįmanoma, tačiau atsižvelgimas į jį gali pakoreguoti apskaitos disbalanso vertinimą.

Esminės koncepcinės ir apskaitos problemos taip pat iškraipo biudžeto likučio sąvoką. Apskaičiuojant biudžeto balansą pagal straipsnius, kurie turi būti įtraukti į įplaukų ir išlaidų srautus, taip pat nustatant nuorodinius laikotarpius (pvz., grynųjų pinigų srautų ir kapitalo prieaugio rodikliai, pertekliai iš ankstesnių metų ir t.t.), tenka rinktis iš daugybės skaičiavimo būdų. Apskaičiuotas biudžeto likutis gali ženkliai skirtis, priklausomai nuo pasirinktų būdų.

Tačiau disbalanso mastas kai kuriose šalyse tapo svarbiausia diskusijų tema. Po daug metų trukusio biudžeto sąstingio ir sunkių diskusijų, 1984 metais Fontenblo pasiektas susitarimas leido įdiegti dabartinį Jungtinės Karalystės korekcijos mechanizmą, kuris buvo įgyvendintas 1985 m. gegužės 7 d. sprendimu dėl nuosavų išteklių. Sprendimas pagrįstas šiuo bendruoju principu[2]:

„...bet kuri valstybė narė, kurios biudžeto našta viršija jos santykinį gerovės lygį,gali tinkamu laiku pasinaudoti korekcija.“

Taigi, Europos Taryba pripažino bendros korekcijos principą dar 1984 m. („bet kuri valstybė narė“). Sprendimas suteikti korekciją turėtų būti pagrįstas dviem kriterijais: biudžeto disbalanso mastu („perteklinis“) ir valstybės narės turtingumo lygiu, lyginant su visa ES („santykinė gerovė“).

Išskirtinės korekcijos suteikimo Jungtinei Karalystei pateisinimas šiuo metu yra mažiau reikšmingas, nei Fontenblo Europos Tarybos posėdžio metu, nes dabar dar kelios valstybės narės gali teisėtai pareikšti, jog jų dabartinė situacija panaši į Jungtinės Karalystės situaciją (2 skyrius). Be to, plėtros išlaidas būtina sąžiningai pasidalyti. Taigi, atsižvelgiant į Fontenblo išvadose įtvirtintą principą, įrodinėjama,

---

1 Tarp poveikių, kurie pasklinda už vienos valstybės ribų, paminėtinas valstybės narės gavėjos pajamų skyrimas kitoje valstybėje pagamintoms prekėms ar paslaugoms įsigyti, įvairiomis valstybių narių valiutomis nominuotam finansiniam turtui įsigyti ir t.t.

2 Žr. Fontenblo Europos Vadovų Tarybos „Pirmininkaujančios valstybės narės išvados“ dokumentą Europos bendrijų biuletenyje 6-1984.

kad esamos sąlygos leidžia įdiegti bendrą korekcijos mechanizmą. Šiuo metu svarstomi tokį korekcijos mechanizmą apibrėžiantys parametrai ir ruošiamas pasiūlymas, kuris padėtų įgyvendinti šias dvi užduotis:

- užkirsti kelią pertekliniam neigiamam biudžeto likučiui, kartu mažinant visų panašų gerovės lygį turinčių įmokų perviršio mokėtojų skirtumus;
- užtikrinti pagrįstą mechanizmo finansavimo išlaidų lygį.

2. DABARTINĖ JUNGTINĖS KARALYSTĖS PADĖTIS, LYGINANT SU KITAIS ĮMOKŲ PERVIRŠIO MOKĖTOJAIS

Šiuose dviejuose poskirsniuose nagrinėjamas visų įmokų perviršio mokėtojų santykinis gerovės lygis ir grynojo biudžeto likučio dydis[3].

2.1. Santykinis gerovės lygis

Lentelėje pateikiama bendrųjų nacionalinių pajamų vienam gyventojui 2003 m. apžvalga perkamosios galios vienetais (toliau - PPS[4]). Čia nurodytos visos valstybės narės, kurių įmokos į ES 2002 m. biudžetą viršijo iš šio biudžeto gautas išmokas[5].

1 lentelė. **Bendrosios nacionalinės pajamos vienam gyventojui valstybėse narėse, kurių įmokos į ES biudžetą viršija iš jo gautas išmokas** (perkamosios galios vienetais)
(ES–15 vidurkis = 100)

	2003	**1984**
Jungtinė Karalystė	111,2	90,6
Danija	111,1	104,0
Austrija	109,8	--
Nyderlandai	106,6	95,0
Švedija	104,6	--
Prancūzija	104,2	104,0
Vokietija	98,6	109,6
Italija	97,3	92,9

Šie duomenys rodo, jog 2003 m. tose valstybėse narėse, kurių nuosavų išteklių įmokos ES biudžetui viršijo iš jo gautas išmokas, bendrosios nacionalinės pajamos vienam gyventojui, išreikštos perkamosios galios vienetais svyravo nuo 97% iki 111% ES–15 vidurkio. Jungtinės Karalystės 111,2% rodiklis yra aukščiausias. Tai labai skiriasi nuo situacijos 1984 m., kai Jungtinė Karalystė buvo neturtingiausia iš visų įmokų perviršio mokėtojų.

---

3 Šiame komunikate pateikiamas vertinimas ir pasiūlymas grindžiami išsamesne informacija ir atskirai Komisijos parengtoje nuosavų išteklių ataskaitoje pateikta analize.

4 PPS yra dirbtinė valiuta, parodanti skirtumus tarp atskirų valstybių kainų lygių, kurių įvertinti pagal valiutų kursus neįmanoma. Šis vienetas leidžia lyginti įvairius valstybių ekonominius rodiklius. PPS duomenis skaičiuoja Eurostat.

5 Šiame dokumente nurodyti valstybių narių nuosavi ištekliai, kaip antai, Jungtinės Karalystės korekcijai naudojami ištekliai, kurie apskaičiuoti įskaitant administracines išlaidas. Dėl šios priežasties Belgija ir Liuksemburgas į įmokų perviršio mokėtojų sąrašą neįtraukti.

Iš esmės pasikeitus Jungtinės Karalystės situacijai, lyginant su kitais įmokų perviršio mokėtojais, būtų teisinga pakartotinai apsvarstyti taikomą korekcijos sistemą, atsižvelgiant į Fontenblo principą, kuriuo remiantis, valstybės narės grynasis likutis vertinamas atsižvelgiant į jos sąlyginę gerovę.

2.2. Grynasis valstybių narių biudžeto likutis prieš korekcijos Jungtinei Karalystei taikymą

1985 m., pirmaisiais korekcijos apskaičiavimo metais, Jungtinės Karalystės grynasis biudžeto likutis sudarė –0,48% bendrųjų nacionalinių pajamų iki korekcijos. Nors tikslių duomenų apie kitas valstybes nares nėra, tuo metu Vokietija buvo vienintelis kitas didelis įmokų į ES biudžetą perviršio mokėtojas. Toliau pateikta lentelė rodo, kad pastaraisiais metais Jungtinės Karalystės grynasis likutis išliko panašus. 1996-2002 m. laikotarpiu ES–15 įmokų perviršio mokėtojų grynasis biudžeto likutis iki Jungtinės Karalystės korekcijos ir įskaitant administracines išlaidas, vidutiniškai buvo toks:

2 lentelė. **Grynasis biudžeto likutis iki Jungtinės Karalystės korekcijos atrinktiems ES–15 nariams**
(metinis **1996–-2002 m.** vidurkis)

	bendrųjų nacionalinių pajamų procentinė dalis
Jungtinė Karalystė	-0,47%
Vokietija	-0,44%
Nyderlandai	-0,43%
Švedija	-0,38%
Austrija	-0,24%
Italija	-0,06%
Prancūzija	-0,04%

Jei dabartinė sistema nebus pakeista, dėl plėtros finansavimo išlaidų sumažės visų įmokų perviršio mokėtojų vidutinis grynasis biudžeto likutis 2008–2013 m. laikotarpiui[6] visoms valstybėms, kurių įmokos ES biudžetui viršija iš jo gaunamas išmokas. Komisijos vertinimais ir, atsižvelgiant į prielaidą, jog išlaidų lygiai pasieks 2003 m. vasario 10 d. Komisijos komunikate[7] pasiūlytas finansinės perspektyvos ribas, apskaičiuotas įmokų perviršio mokėtojų grynasis likutis bus toks:

[6] Išsamesnė informacija apie hipotezes, taikytas apskaičiuojant šiuos įvertinimus, pateikta nuosavų išteklių ataskaitos techniniame priede.

[7] COM(2004) 101, galutinis.

3 lentelė. **Apskaičiuotas grynasis biudžeto likutis iki Jungtinės Karalystės korekcijos atrinktiems ES–15 nariams** (**2008-2013 m.** metinis vidurkis[8])	
	bendrųjų nacionalinių pajamų procentinė dalis
Jungtinė Karalystė	-0,62%
Nyderlandai	-0,55%
Vokietija	-0,52%
Švedija	-0,47%
Austrija	-0,37%
Italija	-0,29%
Prancūzija	-0,27%
Danija	-0,20%
Suomija	-0,14%

Laikantis prielaidos, kad nesikeis nei 2002 m. spalį Europos Tarybos Briuselyje ES-25 suderėtas išlaidų žemės ūkiui lygis, nei Komisijos pagal vadinamąjį 1 Tikslą pasiūlytos sanglaudos išlaidos, nei Sanglaudos fondas, bendro mokėjimų asignavimo lygio sumažinimas nuo Komisijos siūlomų 1,14% bendrųjų nacionalinių pajamų iki, pavyzdžiui, 1,00%, numatytam likučiui padarytų tik labai nežymią įtaką. Taip būtų todėl, kad išlaidos naujosioms valstybėms narėms iš esmės nebūtų keičiamos, o sumažinimo būtų siekiama drastiškai mažinant kitas, ES–15 skiriamas, su žemės ūkiu nesusijusias išlaidas ir (arba) į numatytas išlaidas neįtrauktų veiksmų užsienyje finansavimą. Todėl valstybių narių, kurių nuosavų išteklių įmokos ES biudžetui viršija iš jo gaunamas išmokas, mokėjimo iš nuosavų išteklių sumažinimą didžiąja dalimi kompensuos toms pačioms valstybėms narėms ES skirtų išlaidų sumažinimas.

Jei nebūtų taikomas korekcijos mechanizmas, per pastaruosius septynerius metus Jungtinė Karalystė būtų buvusi bene daugiausia lėšų į ES biudžetą įnešusia valstybe nare, o iki 2013 m. išliktų didžiausia įmokų į ES biudžetą mokėtoja. Tačiau Nyderlandų, Vokietijos ir, kiek mažiau, Švedijos grynasis likutis buvo ir turėtų išlikti panašus į Jungtinės Karalystės. Ankstesniame sektoriuje pateikti rodikliai rodo, jog šių trijų valstybių narių dabartinis gerovės lygis yra santykinai mažesnis už Jungtinės Karalystės.

Biudžeto likučio pripažinimas „pertekliniu“, atsižvelgiant į konkrečios valstybės narės santykinį gerovės lygį, didžiąja dalimi priklauso nuo priimtino finansinio solidarumo Sąjungoje politinio supratimo. Jei Jungtinės Karalystės grynasis balansas laikomas pertekliniu, tada taikomas Fontenblo principas reikalautų korekcijos mechanizmą taikyti ir kitoms valstybėms narėms, kurios pasižymi mažesniu gerovės lygiu, tačiau jų neigiamas biudžeto likutis yra panašus į Jungtinės Karalystės.

Bet kuriuo atveju, korekcijos taikymas tik vienai valstybei narei yra nepateisinamas, ypač atsižvelgiant į valstybių narių grynojo likučio planuojamą vystymąsi išsiplėtusioje Sąjungoje, jei sąlygos išliks nepakitusios (apie tai kalbama kitame skyriuje).

---

8 Korekcijos kompensuojamos po vienerių metų, todėl šioje lentelėje ir kitose lentelėse nurodyti vidurkiai apskaičiuoti per šešerių metų laikotarpį, nes 2007 m. korekcija bus išmokėta 2008 m., o 2013 m. korekcija – 2014 m.

3. PLANUOJAMI GRYNIEJI LIKUČIAI, JEI NEBUS KEIČIAMAS SPRENDIMAS DĖL NUOSAVŲ IŠTEKLIŲ

Planuojama, kad 2007–2013 m., lyginant su pastarųjų septynerių metų vidurkiu, 1997–2003 m. Jungtinės Karalystės korekcija padidės daugiau kaip 50%, išaugdama nuo 4,6 mlrd. iki 7,1 mlrd. eurų.

Visų ES–15 grynasis likutis sumažės dėl plėtros išaugusio išlaidų poreikio. Nors pritarimas 10 naujų valstybių narių įstojimui į Sąjungą 1999 m. kovo mėnesio Europos Tarybos susitikime Berlyne buvo vienbalsis, Jungtinė Karalystė išsireikalavo, kad, apskaičiuojant korekciją jai, būtų atsižvelgta į su plėtra susijusias išlaidas[9], taip apsaugant ją nuo beveik visų plėtros finansinių padarinių. Dėl šios priežasties ateityje korekciją Jungtinei Karalystei numatoma padidinti.

Taigi, proporcingai padidės Jungtinės Karalystės korekciją finansuojančių valstybių narių ir naujųjų valstybių narių išlaidos.

Jei dabartinis spendimas dėl nuosavų išteklių nebus pakeistas, vidutinis įmokų perviršio mokėtojų grynasis likutis 2007–2013 m., po Jungtinės Karalystės korekcijos, bus toks:

4 lentelė. **Apskaičiuotas grynasis biudžeto likutis po Jungtinės Karalystės korekcijos** (**2008–2013 m.** metinis vidurkis)

	in % of GNI
Nyderlandai	-0,56%
Vokietija	-0,54%
Švedija	-0,50%
Austrija	-0,38%
Italija	-0,41%
Kipras[10]	-0,37%
Prancūzija	-0,37%
Danija	-0,31%
Suomija	-0,25%
Jungtinė Karalystė	-0,25%

Šie vertinimai rodo, jog Jungtinė Karalystė ir Suomija taps mažiausiais įmokų perviršio į ES biudžetą mokėtojais, o tai akivaizdžiai prieštarauja pirmiau minėtam Fontenblo principui. Taigi, dabartinę išskirtinės Jungtinei Karalystei palankios korekcijos sistemą reikia keisti. Vietoj to, korekcijos mechanizmo, įskaitant ir dabartinę korekciją, apibendrinimas, priartins dabartinę sistemą prie pirminio tikslo, kuriuo siekiama išvengti pernelyg didelės biudžetinės naštos mažiau turtingoms valstybėms narėms. Įdiegiant savotišką apsauginį tinklą tam tikriems dideliems įmokų perviršio mokėtojams, bus galima konstruktyviau užtikrinti išsiplėtusios Sąjungos politiniams uždaviniams reikalingas biudžetines priemones.

---

9 Bet kurios stojančiosios šalies pasiruošimo narystei išlaidos, susijusios su faktinėmis praėjusių metų išlaidomis iki stojimo, visuomet atimamos iš paskirstytų išlaidų.

10 Šiame dokumente įvertinimai pateikti pagal Kipro Respublikos kontroliuojamas sritis.

4. BENDRO KOREKCIJOS MECHANIZMO PARENGIMAS

4.1. Bendras mechanizmo planas

Siūlomas bendras korekcijos mechanizmas turi būti įvertintas bendro Komisijos paketo finansinei struktūrai po 2006 metų kontekste. Taigi, galutinę valstybių narių grynąją poziciją prieš ir po korekcijos tam tikru mastu gali įtakoti sprendimai dėl paketo išlaidų.

Bendras korekcijos mechanizmas bus apskaičiuotas kiekvienos valstybės narės grynojo biudžeto likučio, lyginant su bendru ES biudžetu, pagrindu. Mechanizmas bus taikomas grynajam likučiui viršijant maksimalią ribą, kuri apskaičiuojama kaip kiekvienos valstybės bendrųjų nacionalinių pajamų procentinė dalis, parodanti minimalų priimtiną neriboto finansinio solidarumo tarp valstybių narių lygį ir pažyminti bazinę *pagrįstą grynąją įmoką į ES biudžetą iš nuosavų išteklių*. Grynosioms pozicijoms viršijus maksimalią ribą, valstybės narės gaus teisę į korekciją (dalinį grąžinimą). Korekcijos suma bus pagrįsta maksimalią ribą viršijančia grynojo likučio dalimi, padauginta iš grąžinamosios išmokos dydžio (tai yra, iš sutartą maksimalią ribą viršijančios kompensuojamos sumos procentinės dalies). Jei korekcijų suma viršija bendrą, iš anksto nustatytą normą, grąžinamosios išmokos dydžio dalis bus atitinkamai mažinama. I priede pateikiamas paaiškinimas apie reikalaujamus etapus ir siūlomo korekcijos mechanizmo funkcionavimą.

4.2 Maksimali riba

Modeliavimu pagrįsti bandymai (taikant 66% grąžinimo normą) buvo atlikti skirtinguose maksimalios ribos lygiuose nuo 0 iki 0,50% bendrųjų nacionalinių pajamų.

Taikant skirtingus maksimalios ribos lygius, apskaičiuota tokia bendra korekcijų suma:

5 lentelė. **Apskaičiuotos bendrosios korekcijos (2008–2013 m.** vidurkis)

Maksimali riba (*bendrųjų nacionalinių pajamų procentinė dalis, ES–27)*	Visų korekcijų suma *(milijardais eurų)*
0,00%	25,8
0,10%	19,8
0,20%	13,8
0,25%	11,1
0,30%	8,8
0,40%	5,2
0,50%	1,9

Maždaug –0,25% maksimali riba būtų tas neutralus taškas, kur planuojamos būsimos bendro korekcijos mechanizmo išlaidos prilygtų planuojamoms dabartinės Jungtinės Karalystės korekcijos mechanizmo išlaidoms. Mažesnė nei 0,25% maksimali riba reikštų, jog visą Jungtinės Karalystės lengvatą padengiančios valstybės narės (šiuo metu joms tenka daugiau kaip 90% visų išlaidų) ateityje turės mokėti daugiau, nei yra numatyta dabartinio JK korekcijos mechanizmo finansavimui. Jei maksimali riba viršys 0,25%, mechanizmo kaštai šioms valstybėms narėms, įskaitant įmokų

perviršio gavėjas, bus mažesni už apskaičiuotą būsimą Jungtinės Karalystės korekciją.

Aukščiau esanti lentelė rodo, kad, nepakeitus dabartinio sprendimo dėl nuosavų išteklių, visa korekcijų suma, taikant 0,25% maksimalią ribą, būtų žymiai didesnė, nei apskaičiuotas būsimos JK korekcijos lygis. Taikant –0,25% maksimalią ribą, bendrų korekcijų lygis šiek tiek viršytų 11 mlrd. eurų, t. y. ši suma būtų kur kas didesnė, nei maždaug 7 mlrd. eurų (grynais), reikalingų Jungtinės Karalystės korekcijai už tą patį laikotarpį. Šis skirtumas atsiranda darant prielaidą, jog korekcijų finansavimą pasidalins visos valstybės narės pagal jų bendrųjų nacionalinių pajamų dalį (žr. 4.3 skirsnį).

Taigi, kol bendras korekcijų mechanizmas netapo brangesnis už dabartinio finansavimo iš nuosavų išteklių tęsimą, korekcijoms tų valstybių narių, kurios negalėtų pasinaudoti bendru korekcijų mechanizmu, korekcijoms būtų galima skirti iš viso iki 11 mlrd. Eurų.

Bendro mechanizmo su maksimalia riba įdiegimo poveikis nebūtų tiesinis. Valstybių narių grynajam likučiui, lyginant su dabartine situacija, poveikį darytų šių elementų derinys: a) valstybės narės biudžeto likučio lygis prieš korekciją; b) maksimalios ribos lygis; ir c) finansavimo taisyklės pagal šiuo metu galiojančią Jungtinės Karalystės korekciją.

Visi didžiausi ES įmokų perviršio mokėtojai (Jungtinė Karalystė, Vokietija, Nyderlandai, Švedija) galėtų pasinaudoti tokiu korekcijos mechanizmu, kurio maksimali riba neviršytų 0,50% bendrųjų nacionalinių pajamų. Kiti, mažesni ES įmokų perviršio mokėtojai galės pasinaudoti korekcijomis atsižvelgiant į maksimalios ribos lygį. Santykinė kiekvieno įmokų perviršio mokėtojo pozicija, lyginant su planuojama padėtimi ateityje pagal dabartinį sprendimą dėl nuosavų išteklių, priklauso nuo šių dviejų faktorių derinio:

- grynojo disbalanso dydžio pieš korekciją, kai didesniems įmokų perviršio mokėtojams, tokiems, kaip Vokietija, Nyderlandai, Švedija, yra palankesni mažesni maksimalios ribos lygiai (lyginant su mažesniais įmokų perviršio mokėtojais);

- dabartinio Jungtinės Karalystės korekcijos finansavimo režimas, kai valstybėms narėms, kurioms šiuo metu taikoma palanki speciali tvarka (Vokietijai, Nyderlandams, Švedijai, Austrijai), didesni maksimalios ribos lygiai yra mažiau palankūs (lyginant su kitais įmokų perviršio mokėtojais).

Bet koks būsimas „sąžiningesnis“ mechanizmas ypač turėtų užtikrinti, jog finansavimo išlaidos neapsunkins valstybių narių labiau nei dabartinis Jungtinės Karalystės korekcijos mechanizmas.

4.3. Finansavimo taisyklės

Techniniu požiūriu, korekcija gali būti finansuojama trimis skirtingais būdais:

- Korekciją gaunančios valstybės narės finansavime nedalyvauja. Pagal šią alternatyvą, visą finansavimo naštą prisiimtų valstybės, kurioms tenka mažiau nei

50% ES–27 bendrųjų nacionalinių pajamų, ir tarp kurių yra nemažai valstybių su palyginus neaukštu gerovės lygiu. Atitinkamai, jų grynoji biudžeto pozicija nepriimtinai pablogėtų arba korekcijų mastas turėtų būti griežtai apribotas. Be to, iškraipymai gali atsirasti tada, jei valstybė narė, kurios grynoji pozicija yra nežymiai mažesnė už maksimalią ribą, turėtų dalyvauti korekcijų finansavime, o kitai valstybei narei, kurios grynoji pozicija nežymiai viršija maksimalią ribą, finansavime dalyvauti nereikėtų.

- Valstybės narės dalyvauja visų korekcijų, išskyrus savąją, finansavime. Ši alternatyva padarytų pasiūlymą gerokai sudėtingesniu, nes jame turėtų būti numatytas atskiras kiekvienos korekcijos finansavimas.

- Visos valstybės narės dalyvauja visų korekcijų finansavime. Jų dalis bendroje finansuojamų korekcijų sumoje būtų nustatyta pagal jų bendrųjų nacionalinių pajamų dalį.

Siekiant užtikrinti sistemos įgyvendinamumą, skaidrumą ir paprastumą, visos valstybės narės turi dalyvauti visų korekcijų finansavime (trečioji alternatyva).

Nors šios finansavimo taisyklės reiškia, jog korekcijoms skiriama suma bus pridedama prie biudžeto išlaidų (kur ją būtų galima finansuoti išskirtinai padidinant bendrųjų nacionalinių pajamų ribinius išteklius), siūloma bendrąsias nacionalines pajamas įtraukti į biudžeto pajamas – lygiai taip pat, kaip ir galiojančios Jungtinės Karalystės korekcijos atveju. Korekcijų įtraukimas į išlaidas dirbtinai padidintų biudžeto išlaidų lygį ir atitinkamai sumažintų bendras didžiausias leistinas išlaidų sumas.

4.4. Korekcijų lygių palyginimas

Nustatyta maksimali –0.35% bendrųjų nacionalinių pajamų riba reikalaus bendrų korekcijų už apytiksliai 7 milijardus eurų 2007–2012 m. (išmokamų 2008–2013 m.).

Korekcijos mechanizmo apibendrinimas ir finansavimo taisyklių pasikeitimai reiškia, kad pagal dabartinę sistemą taikomas palyginimas su korekcijos lygiu nėra visiškai aiškus. Kadangi visos valstybės narės, įskaitant ir tas, kurios naudojasi tokiu mechanizmu, dalyvaus visų korekcijų finansavime, bendra grynoji korekcija visada bus mažesnė už bendrąją korekciją, o pagal dabartinę sistemą, skirtumo tarp grynosios ir bendrosios korekcijos nėra (Jungtinė Karalystė gauna tai, ką sumoka kitos valstybės narės).

Dėl bendro dalinės grąžinamosios išmokos ir dalyvavimo korekcijos sistemos finansavime poveikio, didelių įmokų perviršio mokėtojų gauti grynieji likučiai bus didesni už nustatytą maksimalią ribą. Ir atvirkščiai, tos valstybės narės, kurios moka visą savo finansavimo išlaidų dalį ir nesinaudoja korekcija, bus geresnėje padėtyje nei dabar, net jei visa bendroji korekcija ir yra didesnė. Taigi, esant 0,35% bendrųjų nacionalinių pajamų maksimaliai ribai ir 7,5 milijardų eurų nustatytai maksimaliai korekcijos sumai, bendra šių valstybių narių našta būtų netgi maždaug 1 milijonų eurų mažesnė už vidutinį 2001–2004 m. mokėtą lygį, ir daug mažesnė lyginant su dabartinės sistemos tęsimo apskaičiuojamomis išlaidomis kitoje finansinėje sistemoje (žr. 6 lentelę).

5. KOMISIJOS PASIŪLYMAS

Bet koks korekcijos mechanizmas papildomai apsunkina biudžeto finansavimo procesą. Todėl esminis pasiūlymas turėtų būti palyginus paprastas ir pakankamai skaidrus. Taigi, Jungtinės Karalystės korekcijos apskaičiavimui šiuo metu taikomi parametrai turi būti keičiami tik būtinais atvejais ir supaprastinami tik tuomet, jei tam yra pagrindo.

Todėl Komisija siūlo bendram korekcijos mechanizmui taikyti šiuos parametrus:

- nekeisti įplaukų kategorijų, į kurias yra atsižvelgiama apskaičiuojant nuosavus išteklius (PVM ir bendrosios nacionalinės pajamos). Bet kokios dabar esančios painiavos[11] reikėtų atsisakyti;
- nekeisti išlaidų straipsnių, įtrauktų į paskirstomų išlaidų kategoriją;
- supaprastinti korekcijų finansavimą, pagrindžiant jas tik bendrųjų nacionalinių pajamų procentinėmis dalimis, kad visos valstybės narės dalyvautų bendros korekcijų sumos finansavime proporcingai kiekvienos šalies santykinei gerovei;
- nustatyti –0,35% bendrųjų nacionalinių pajamų maksimalią ribą;
- taikyti grąžinamosios išmokos dydį kaip koregavimo kintamąją, neviršijant 66%, ir automatiškai jį mažinti, kai suderėta didžiausia grąžinamosios išmokos dalis konkrečiais metais yra viršijama;
- apriboti maksimalią galimą grąžinimo sumą iki 7,5 mlrd. eurų.

Pagal šį pasiūlymą bendras korekcijos mechanizmas bus naudingiausias Jungtinei Karalystei, kurios vidutinė gaunama grynoji kompensacija bus didesnė nei 2 milijardai eurų per metus – maždaug dvigubai daugiau nei Vokietijos gaunama grynoji suma.

Lentelėje pateikiami svarstomam laikotarpiui pagal siūlomą bendrą korekcijos mechanizmą apskaičiuoti grynieji biudžeto likučiai, kurie palyginami su kitomis dviem alternatyvomis.

[11] Kaip ir Jungtinei Karalystei palankios korekcijos ir TNI nenumatyto pelno skaičiavimas.

6 lentelė. **Apskaičiuotas grynasis biudžeto disbalansas (2008–2013 m.** vidurkis)			
	bendrųjų nacionalinių pajamų procentinė dalis		
	Bendras korekcijos mechanizmas	Dabartinė nuosavų išteklių tvarka	Be korekcijos
Jungtinė Karalystė	-0,51%	-0,25%	-0,62%
Nyderlandai	-0,48%	-0,56%	-0,55%
Vokietija	-0,48%	-0,54%	-0,52%
Švedija	-0,45%	-0,50%	-0,47%
Austrija	-0,41%	-0,38%	-0,37%
Italija	-0,35%	-0,41%	-0,29%
Prancūzija	-0,33%	-0,37%	-0,27%
Kipras	-0,33%	-0,37%	-0,28%
Danija	-0,25%	-0,31%	-0,20%
Suomija	-0,19%	-0,25%	-0,14%
Ispanija	0,26%	0,23%	0,32%
Airija	0,51%	0,47%	0,56%
Malta	1,10%	1,06%	1,16%
Belgija[12]	1,27%	1,21%	1,32%
Slovėnija	1,34%	1,31%	1,40%
Portugalija	1,54%	1,50%	1,60%
Graikija	2,20%	2,16%	2,25%
Vengrija	3,09%	3,06%	3,15%
Čekijos Respublika	3,21%	3,17%	3,26%
Slovakija	3,31%	3,27%	3,36%
Estija	3,79%	3,76%	3,85%
Lenkija	3,80%	3,76%	3,85%
Lietuva	4,44%	4,41%	4,50%
Latvija	4,45%	4,40%	4,51%
Liuksemburgas[12]	5,84%	5,80%	5,89%

Pagal siūlomą mechanizmą, didžiausių įmokų perviršio mokėtojų grynieji likučiai bus panašūs: Jungtinės Karalystės, Vokietijos, Nyderlandų ir Švedijos grynojo likučio rodikliai svyruos nuo –0,51% iki –0,45%, pagal Jungtinės Karalystės korekcijos mechanizmą bus –0,56% – –0,25%, o netaikant korekcijos – nuo –0,62% iki –0,47%. Kelių valstybių narių, būtent Prancūzijos, Italijos, Kipro ir Austrijos grynieji likučiai bus didesni, nei anksčiau minėtų trijų valstybių – nuo 0,40% iki –0,35%. Danija ir Suomija bus du didžiausi įmokų perviršio mokėtojai, kurių planuojamas vidutinis grynasis likutis atitinkamai sieks –0,19% ir –0,25%.

Dėl dalinės grąžinamosios išmokos ir dalyvavimo korekcijos sistemoje bendro poveikio netgi esant –0,35% maksimaliai ribai, didžiausių įmokų perviršio mokėtojų grynasis likutis bus didesnis už maksimalią ribą. Nežiūrint to, lyginant įmokų perviršio mokėtojų galutinį grynąjį biudžeto likutį su dabartine sistema, jis bus artimesnis Fontenblo principui.

Kita vertus, planuojama bendros korekcijos visoms kitoms valstybėms narėms našta bus mažesnė, nei taikant dabartinę sistemą.

[12] Atėmus administracines išlaidas, Belgija ir Liuksemburgas tampa įmokų perviršio mokėtojais.

6. PEREINAMOSIOS PRIEMONĖS

Akivaizdu, kad bendros biudžeto disbalanso koregavimo sistemos įvedimas turi būti derinamas su pereinamosiomis priemonėmis Jungtinei Karalystei, taip siekiant palengvinti finansinę įtaką, kurią dėl pasikeitimų pajus ši šalis. Siekiant bendrų korekcijos išlaidų per daug nepadidinti, bendra sistema kitose reikalaujamus kriterijus atitinkančiose šalyse turėtų būti įvedama etapais.

Čia pateikiamas variantas yra gana paprastas; viena vertus, jis pagrįstas papildomomis išmokomis Jungtinei Karalystei, kita vertus – laipsnišku bendros biudžeto disbalanso koregavimo sistemos įvedimu kitose valstybėse narėse (Jungtinė Karalystė šia sistema pradėtų naudotis iškart).

6.1. Papildomos išmokos Jungtinei Karalystei

Per 4 metus, be korekcinių išmokų, Jungtinė Karalystė pagal bendrą biudžeto disbalanso koregavimo sistemą gaus šias papildomas išmokas:

2008 m. 2,0 mlrd. eurų

2009 m. 1,5 mlrd. eurų

2010 m. 1,0 mlrd. eurų

2011 m. 0,5 milijardo mlrd.eurų.

Šios papildomos, keturiais etapais išmokamos išmokos sumažins bendros biudžeto disbalanso koregavimo sistemos įvedimo Jungtinėje Karalystėje finansinę įtaką. Pastaraisiais metais Jungtinė Karalystė kasmet gavo 4,6 milijardų eurų grynosios korekcijos išmokų už 1997–2003 m. laikotarpį. Pagal bendrą biudžeto disbalanso koregavimo sistemą Jungtinė Karalystė kasmet turėtų gauti 2,1 mlrd. eurų. Siūlomos papildomos priemonės šią metinę vidutinę sumą padidintų iki 3,1 mlrd. eurų.

Kadangi šios vienkartinės išmokos pagal dabartinę sistemą yra išmokamos etapais, jos ir toliau būtų finansuojamos pagal galiojančias finansavimo taisykles, t.y. Jungtinė Karalystė finansavime nedalyvautų, o Vokietijos, Nyderlandų, Austrijos ir Švedijos finansavimas apsiribotų 25% jų įprastos dalies.

Toliau siūloma, kad nei šios išmokos Jungtinei Karalystei, nei jų finansavimas nedarytų įtakos korekcijų apskaičiavimui pagal siūlomą bendrą biudžeto disbalanso koregavimo mechanizmą. Konkrečiai tai reiškia, kad:

- korekcijos pagal bendros sistemos biudžeto disbalanso koregavimą bus pagrįstos valstybių narių grynaisiais likučiais, atmetus papildomų išmokų poveikį;
- nustatant maksimalią grąžinamosios išmokos sumą (viršutinę ribą), nebus atsižvelgiama į papildomas išmokas Jungtinei Karalystei.

6.2. Bendros biudžeto disbalanso koregavimo sistemos laipsniškas įvedimas kitose valstybėse narėse

Siekiant subalansuoti padidėjusias išlaidas dėl siūlomų papildomų išmokų Jungtinei Karalystei ir todėl apriboti bendras finansavimo išlaidas pereinamuoju laikotarpiu, reikėtų numatyti laipsnišką bendros biudžeto disbalanso koregavimo sistemos įvedimą. Siekiant nepakenkti ankstesnio skirsnio logikai, Jungtinė Karalystė turėtų pradėti naudotis bendros sistemos biudžeto disbalanso koregavimu nedelsiant.

Todėl siūloma grąžinamosios išmokos dydį, kuris taikomas valstybės narės maksimalią ribą viršijančiam grynajam likučiui (išskyrus Jungtinę Karalystę, kuriai jau pirmaisiais metais bus skirti 66%), suskirstyti tokiais etapais:

2008 m. 33%

2009 m. 50%

2010 m. 50%

2011 m. 66%.

6.3. Situacijos modeliavimo rezultatai

Bendra korekcijų suma (įskaitant papildomas išmokas Jungtinei Karalystei ir bendros sistemos biudžeto disbalanso koregavimą) pagal šį pereinamojo režimo pasiūlymą 2008–2013 m. būtų 7,205 milijono, lyginant su 6,771 milijonų eurų pagal siūlomą bendros sistemos biudžeto disbalanso koregavimą. Tai reiškia maždaug 430 milijonų eurų padidėjimą per metus.

Toliau esančioje lentelėje pateikiami grynieji likučiai, jei taikomas šis apibendrintas suskirstymas etapais. Lentelėje pateikiami duomenys leidžia palyginti su situacija iki korekcijos, situacija pagal galiojantį sprendimą dėl nuosavų išteklių ir situacija, kai taikomas bendros sistemos biudžeto disbalanso koregavimas be pereinamojo laikotarpio.

Planuojami įmokų perviršio mokėtojų grynieji biudžeto likučiai (2008–2013 m. vidurkis)

bendrųjų nacionalinių pajamų procentinė dalis				
	Be korekcijos	Dabartinė Jungtinės Karalystės korekcija	bendros sistemos biudžeto disbalanso koregavimas su 0,35% maksimalia riba ir su 7,5 milijardų eurų viršutine riba	Komisijos pasiūlymas: bendros sistemos biudžeto disbalanso koregavimas + pereinamasis laikotarpis
	(1)	(2)	(3)	(4)
Belgija	1,32%	1,21%	1,26%	1,26%
Čekijos Respublika	3,26%	3,17%	3,20%	3,20%
Danija	-0,20%	-0,31%	-0,26%	-0,26%
Vokietija	-0,52%	-0,54%	-0,48%	-0,49%
Estija	3,85%	3,76%	3,79%	3,78%
Graikija	2,25%	2,16%	2,19%	2,19%
Ispanija	0,32%	0,23%	0,26%	0,25%
Prancūzija	-0,27%	-0,37%	-0,33%	-0,34%
Airija	0,56%	0,47%	0,51%	0,50%
Italija	-0,29%	-0,41%	-0,35%	-0,36%
Kipras	-0,28%	-0,37%	-0,33%	-0,34%
Latvija	4,51%	4,40%	4,45%	4,44%
Lietuva	4,50%	4,41%	4,44%	4,43%
Liuksemburgas	5,89%	5,80%	5,83%	5,83%
Vengrija	3,15%	3,06%	3,09%	3,09%
Malta	1,16%	1,06%	1,10%	1,09%
Nyderlandai	-0,55%	-0,56%	-0,48%	-0,50%
Austrija	-0,37%	-0,38%	-0,41%	-0,41%
Lenkija	3,85%	3,76%	3,79%	3,79%
Portugalija	1,60%	1,50%	1,54%	1,53%
Slovėnija	1,40%	1,31%	1,34%	1,33%
Slovakija	3,36%	3,27%	3,30%	3,30%
Suomija	-0,14%	-0,25%	-0,20%	-0,20%
Švedija	-0,47%	-0,50%	-0,45%	-0,46%
Jungtinė Karalystė	-0,62%	-0,25%	-0,51%	-0,46%

7. IŠVADA

Atsižvelgdama į šią nuosavų išteklių sistemos apžvalgą, Komisija mano, jog dabartinis išskirtiniu pagrindu taikomas korekcijos mechanizmas nebėra pateisinamas ir siūlo įdiegti bendrą mechanizmą pertekliniam neigiamam biudžeto disbalansui koreguoti.

1 PRIEDAS

Pagrindiniai siūlomo bendro korekcijos mechanizmo bruožai

Pagal siūlomą mechanizmą korekcijų apskaičiavimą sudaro šie etapai:

1. Apskaičiuokite bendrą kiekvienai valstybei narei paskirstytų išlaidų sumą. Kaip ir dabartiniame korekcijos mechanizme, paskirstytas išlaidas sudaro visos ES *vidaus* išlaidų kategorijos[13].

2. Apskaičiuokite kiekvienos valstybės narės procentinę dalį bendrose paskirstytose išlaidose.

3. Nustatykite kiekvienos valstybės narės nuosavų išteklių mokėjimų procentinę dalį. Kadangi į atsižvelgiamas pajamų kategorijas tradiciniai nuosavi ištekliai neįtraukiami, apskaičiuojant valstybės narės dalį ES biudžeto įplaukose, naudojama nuosavų išteklių bendra PVM ir bendrųjų nacionalinių pajamų dalis[14].

4. Iš kiekvienos valstybės narės pagal 3 punktą gautos sumos atimkite pagal 2 punktą gautą dalį, kad gautumėte atitinkamą teigiamą arba neigiamą likutį rodantį procentą.

5. Padauginkite pagal 4 punktą gautą kiekvienos valstybės narės procentą iš visų bendros paskirstytų išlaidų sumos – gausite grynąją įmoką į biudžetą (arba išmoką) eurais.

6. Padauginkite kiekvienos valstybės narės *pagrįstos grynosios įmokos maksimalią sumą* iš bendrųjų nacionalinių pajamų eurais ir atimkite iš rezultato, gauto pagal 5 punktą.

7. Jei pagal 6 punktą gautas rezultatas yra didesnis už nulį, padauginkite jį iš grąžinamosios išmokos dydžio – gausite korekcijos sumą kiekvienai valstybei narei – ir sumažinkite grąžinamosios išmokos dydį, jei visų korekcijų suma viršija iš anksto nustatytą maksimalią grąžinamosios išmokos sumą (žr. žemiau).

---

13 Į jas įeina praktiškai visa dabartinių išlaidų pagal 1 balanso eilutę (žemės ūkis) ir 2 balanso eilutę (struktūrinių darbų) bei daugumos išlaidų pagal 3 balanso eilutę (vidaus politikos) ir 5 balanso eilutę (administracija) suma, išskyrus tik kai kuriuos smulkius išlaidų punktus, kurie negali būti pagrįstai priskiriami jokiai valstybei narei. 4 (užsienio politikų), 6 (rezervų) ir 7 (pasiruošimo narystei išlaidų) balanso eilutės yra išskirtinai susijusios su „užsienio“ išlaidomis, todėl į jas neatsižvelgiama.

14 Pasiūlymas dėl bendro korekcijos mechanizmo turi būti kiek įmanoma paprastesnis ir skaidresnis. Todėl visi dabartiniai Jungtinės Karalystės permokos grąžinimo apskaičiavimo trikdžiai, susiję su Jungtinės Karalystės 1984 m. pajamų padėties išsaugojimu (dalis neribojamame PVM, palankios korekcijos ir TNI nenumatyto pelno skaičiavimas), turėtų būti panaikinti.

Išlaidas korekcijos mechanizmui, t.y. visų korekcijų sumą riboja *maksimali patvirtinta grąžinamosios išmokos* suma (MARV). MARV turi būti nustatyta *ex-ante* finansinės perspektyvos laikotarpiui, kaip metinė *ad-hoc* suma[15].

RNC viršijančioms grynosioms pozicijoms gali būti taikoma dalinė grąžinamoji išmoka: korekcinis procentas arba *grąžinamosios išmokos dydis* (RR), taikomi maksimalią sumą (RNC) viršijančiam valstybės narės biudžeto likučiui. Šis grąžinamosios išmokos dydis yra kintamas dydis, kuriam taikoma didesnė – 66% riba (dabar taikoma Jungtinės Karalystės korekcijai). Konkretus grąžinamosios išmokos dydis bus nustatomas atsižvelgiant į patvirtintą grąžinamosios išmokos sumą. Todėl, jei 66% maksimalios grąžinamosios išmokos dydžio taikymas pažeidžia MARV, pirmasis yra automatiškai sumažinamas.

Dalinė grąžinamoji išmoka yra suteikiama *ex-post*, – dabar tai taikoma Jungtinei Karalystei.

Taigi, bendro korekcijos mechanizmo apskaičiavimui yra taikoma ši formulė:

$$C_x^{RR} = \left[\left(\frac{TP_x}{TP} - \frac{E_x}{E}\right) * E - RNC * Y_x\right] * RR$$

jei $C_x^{RR} > 0$

kur RR = 0.66 jei $\sum_x C_x^{0.66} \leq$ MARV ir

RR = $\frac{MARV}{\sum_x C_x^{0.66}}$ * 0.66 jei $\sum_x C_x^{0.66}$ > MARV

Kai: TP = visų valstybių narių per *t* metus atlikti visų nuosavų išteklių, pagrįstų PVM ir BNP, mokėjimai
TP_x = valstybės narės x per *t* metus atlikti nuosavų išteklių, pagrįstų PVM ir BNP, mokėjimai
E = visa paskirstytų išlaidų suma per *t* metus
E_x = valstybei narei x per *t* metus skirtos išlaidos
C_x^{RR} = koregavimas (pagal grąžinamosios išmokos dydį RR), kuris turi būti suteiktas valstybei narei x per *t* metus
RNC = pagrįsta grynoji įmoka (= ribinė vertė), išreikšta BNP procentais
Y_x = valstybės narės x *t* metų BNP
RR = grąžinamosios išmokos dydis
MARV = maksimali patvirtinta grąžinamosios išmokos suma
$\sum_x C_x^{0.66}$ = visa koregavimų suma, jei RR yra lygus 0.66

15 Akivaizdu, kad MARV lygis nustatomas laisvai, tai nėra *a–priori*, abipusiai suvaržantis dalykas. Tačiau politinė realybė reikalauja, kad toms šalims, kurios dabar moka visą dalį (t.y. visos šalys, išskyrus Jungtinę Karalystę, Vokietiją, Nyderlandus, Švediją ir Austriją), korekcijų finansavimo išlaidos neturėtų viršyti apskaičiuotos būsimos Jungtinės Karalystės korekcijos finansavimo sumos.

2004/0170 (CNS)

Pasiūlymas dėl

TARYBOS SPRENDIMO

dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 269 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos sutartį, ypač į jos 173 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[16],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[17],

atsižvelgdama į Audito Rūmų nuomonę[18],

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [19],

kadangi:

(1) 1999 m. kovo 24 ir 25 d. Berlyne įvykusiame Europos Vadovų Tarybos posėdyje padaryta išvada, *inter alia*, kad Bendrijų nuosavų išteklių sistema turi būti teisinga, skaidri, ekonominiu požiūriu efektyvi, paprasta ir pagrįsta kiekvienos valstybės gebėjimu įnešti savo dalį geriausiai atspindinčiais kriterijais;

(2) Bendrijų nuosavų išteklių sistema turi užtikrinti pakankamus išteklius nuosekliam Bendrijų politikos vystymui, laikantis privalomos griežtos biudžetinės disciplinos;

(3) pagal 2000 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimą 2000/597/EB Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos[20], bendrosios nacionalinės pajamos (BNP) metams yra nustatytos rinkos kainomis, kaip numatyta Komisijos, taikant Europos integruotų ekonominių atsiskaitymų sistemą (toliau – „ESA 95“), pagal Reglamentą (EB) Nr. 2223/96;

(4) jei dėl ESA 95 pakeitimų žymiai pasikeičia BNP, kurios buvo nustatytos Komisijos pagal Reglamentą (EB) Nr. 2223/96, reikia, kad Taryba nuspręstų, ar tuos pakeitimus galima taikyti nuosavų išteklių tikslams;

---

16 OL C […], […], p. […].
17 Nuomonė, pateikta (OL C […], […], p. […]).
18 OL C […], […], p. […].
19 OL C […], […], p. […].
20 OL L 253, 2000 10 7, p. 42.

(5) pagal Tarybos sprendimo 2000/597/EB Euratomas 3 straipsnio 1 dalį ir 3 straipsnio 2 dalį, 2001 m. gruodį, remdamasi tame sprendime pateikta formule, Komisija apskaičiavo naujus nuosavų išteklių didžiausios ribos procentus ir asignavimų išmokoms didžiausią ribą, išreikštą dviem skaičiais po kablelio;

(6) pagal Komisijos komunikatą[21] Tarybai ir Europos Parlamentui dėl nuosavų išteklių ir asignavimų įsipareigojimams pritaikymo po 2001 m. gruodžio 12 d. Sprendimo 2000/597/EB Euratomas įsigaliojimo, nustatyta didžiausia nuosavų išteklių riba yra lygi 1,24% Bendrijų BNP rinkos kainomis, o asignavimams įsipareigojimams buvo nustatyta bendra didžiausia 1,31% Bendrijų BNP riba;

(7) reikėtų, kad panašus metodas būtų naudojamas ateityje, kai pasikeis ESA 95, galinti įtakoti BNP, jei Taryba nuspręstų, kad šie pakeitimai taikytini nuosavų išteklių tikslams;

(8) po to, kai į ES teisės aktus buvo perkelti daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde sudaryti susitarimai, esminių skirtumų tarp žemės ūkio mokesčių ir muitų mokesčių nebeliko. Todėl ES biudžeto srityje reikia panaikinti šių sąvokų atskyrimą;

(9) reikia, kad valstybių narių mokestinės bazės pridedamoji vertė ir toliau būtų ribojama iki 50% jų BNP;

(10) siekiant skaidrumo ir paprastumo, pasiūlyta nustatyti bendrą nustatyto procento PVM tarifą. Siekiant, kad šis techninis pakeitimas nedarytų įtakos valstybių narių PVM išteklių mokėjimams, nustatytas procentas turi atspindėti esamą bendrą PVM mokėjimo procentą. Todėl turi būti nustatytas bendras 0,30 % PVM tarifas;

(11) 1984 m. birželio 25 ir 26 d. Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad „kiekviena valstybė narė, kuriai, lyginant su jos santykinės gerovės lygiu, atitenka per didelis biudžeto krūvis, tinkamu metu gali pasinaudoti korekcija“. Kadangi keleto valstybių narių santykinis gerovės lygis ir atitenkantis biudžeto krūvis panašūs, reikia pakeisti pagal Tarybos sprendimo 2000/597/EB Euratomas 4 straipsnį Jungtinei Karalystei suteiktą biudžeto disbalanso korekciją į vieningą biudžeto disbalanso koregavimo sistemą;

(12) įvedant vieningą biudžeto disbalanso koregavimo sistemą Jungtinėje Karalystėje ir, siekiant sušvelninti šios valstybės narės patiriamo pasikeitimo finansinį poveikį, reikia pasitelkti pereinamąsias priemones. Siekiant, kad per daug neišaugtų bendros korekcijų išlaidos, vieninga sistema turi būti įvedama palaipsniui, įtraukiant kitas, keliamus reikalavimus atitinkančias šalis;

(13) Komisija ir toliau nagrinės galimybes keisti nuosavų išteklių struktūrą, įvedant mokesčiu pagrįstą tikrą nuosavą išteklį, kuriuo būtų galima naudotis nuo 2014 m. sausio 1 d., ir atitinkamą pasiūlymą perduos Tarybai;

(14) turi būti patvirtintos tokios nuostatos, kurios padėtų pereiti nuo Sprendimu 2000/597/EB Euratomas nustatytos sistemos prie sistemos, išplaukiančios iš šio Sprendimo,

---

[21] COM(2001) 801 galutinis.

NUSTATĖ ŠIAS NUOSTATAS, KURIAS REKOMENDUOJA VALSTYBĖMS NARĖMS PRIIMTI:

1 straipsnis

Bendrijoms skiriami nuosavi ištekliai pagal kituose straipsniuose nustatytas taisykles, siekiant užtikrinti, remiantis Europos Bendrijos steigimo sutarties (toliau vadinamos „EB sutartimi“) 269 straipsniu ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties (toliau vadinamos „Euratomo sutartimi“) 173 straipsniu, Europos Sąjungos biudžeto finansavimą.

Europos Sąjungos biudžetas, nedarant žalingos įtakos kitoms pajamoms, bus finansuojamas tik iš Bendrijos nuosavų išteklių.

2 straipsnis

1. Europos Sąjungos biudžetui skiriamus nuosavus išteklius sudaro šios pajamos:

a) mokesčiai, priemokos, papildomi mokesčiai ar kompensacijos, papildomi mokesčiai ar koeficientai, bendrojo muitų tarifo muito normos ir kiti muitai, kuriuos nustatė ar turi nustatyti Bendrijų institucijos, atsižvelgdamos į prekybą su šalimis, kurios nėra ES narės, pagal buvusią Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartį už produktus gaunami muitai, o taip pat įnašai ir kitos, bendrame cukraus rinkų organizavime numatytos rinkliavos;

b) visoms valstybėms narėms galiojantis vienodo tarifo taikymas harmonizuotiems PVM įvertinimo pagrindams, nustatytiems pagal Bendrijos taisykles. Šiam tikslui reikalingas įvertinimo pagrindas neturi viršyti 50% kiekvienos valstybės narės BNP, kaip apibrėžta 7 dalyje;

c) tarifo taikymas visų valstybių narių BNP sumai turi būti nustatomas pagal biudžetinę procedūrą, atsižvelgiant į visų kitų pajamų bendrą sumą.

2. Pajamos iš bet kokių naujų mokesčių, įvestų dėl bendros politikos, remiantis EB sutartimi arba Euratomo sutartimi, su sąlyga, kad buvo laikomasi EB sutarties 269 straipsnio ir Euratomo sutarties 173 straipsnio, taip pat sudaro Europos Sąjungos biudžetui skiriamus nuosavus išteklius.

3. Valstybės narės pasilieka 25% 1 dalies a punkte nurodytų sumų surinkimo išlaidoms padengti.

4. 1 dalies b punkte nurodytas vienodas tarifas yra 0,30%.

5. 1 dalies c punkte nustatytas tarifas taikomas kiekvienos valstybės narės BNP.

6. Jei finansinių metų pradžioje biudžetas nebuvo priimtas, tol, kol įsigalios naujos normos, taikoma vienoda PVM norma ir valstybėms narėms taikytina BNP norma.

7. Šio sprendimo taikymo tikslais BNP metams apskaičiuojama rinkos kainomis, kaip numatė Komisija dėl ESA 95, remiantis Reglamentu (EB) Nr. 2223/96.

Jei dėl ESA 95 pasikeitimų žymiai keičiasi BNP, kaip numatyta Komisijos, Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir, pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, vienbalsiai nusprendžia, ar šiuos pasikeitimus reikia naudoti šio sprendimo reikmėms.

3 straipsnis

1. Visa nuosavų išteklių suma, skirta Bendrijoms asignavimams išmokoms padengti, neturi viršyti 1,24% visos valstybių narių BNP sumos.

2. Į bendrą Europos Sąjungos biudžetą įtraukti asignavimai įsipareigojimams turi sistemingai didėti, o visa suma neturi viršyti 1,31% visos valstybių narių BNP sumos.

Turi būti palaikomas tinkamas santykis tarp asignavimų įsipareigojimams ir asignavimų išmokoms, siekiant užtikrinti jų suderinamumą ir sudaryti sąlygas, kad 1 dalyje paminėtų ribų būtų laikomasi vėlesniais metais.

3. Tais atvejais, kai dėl ESA 95 pasikeitimų keičiasi BNP lygis, taikytinas šio sprendimo reikmėms, išmokų ir įsipareigojimų ribas, kaip nustatyta 1 ir 2 dalyse, Komisija turi perskaičiuoti, remdamasi šia formule:

$$1{,}24\%(1{,}31\%) * \frac{BNP_{t-2} + BNP_{t-1} + BNP_{t} \quad \text{ESA einamoji}}{BNP_{t-2} + BNP_{t-1} + BNP_{t} \quad \text{ESA modifikuotoji}}$$

t – naujausi kalendoriniai metai, apie kuriuos yra *Eurostat* duomenų.

4 straipsnis

1. Koregavimas suteikiamas kiekvienai valstybei narei, kuri patiria neigiamą biudžeto disbalansą, viršijantį maksimalią ribą, lygią tam tikram jos BNP procentui. Visa koregavimų suma konkrečiais metais neturi viršyti didžiausio įmanomo grąžinamųjų išmokų dydžio, išreikšto eurais. Remdamasi EB sutarties 279 straipsnio 2 dalyje išdėstyta procedūra, Taryba nustato įgyvendinimo priemones, skirtas koregavimų ir jų finansavimo apskaičiavimui, ypač maksimalią ribą ir didžiausią įmanomą grąžinamųjų išmokų dydį.

Koregavimai turi būti nustatomi:

a) apskaičiuojant kiekvienos valstybės narės biudžeto disbalansą, kaip finansiniais metais atsiradusį skirtumą tarp:

– valstybės narės dalies procentais nuo visos PVM pagrįstų nuosavų išteklių ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių sumos, ir

– valstybės narės dalies procentais visoje paskirstytų išlaidų sumoje;

b) gautą skirtumą padauginant iš visos paskirstytų išlaidų sumos;

c) iš b punkte gauto rezultato atimant tos valstybės narės BNP, padaugintą iš maksimalios ribos;

d) jei c punkte gautas rezultatas yra teigiamas, šį rezultatą reikia padauginti iš grąžinamosios išmokos dydžio, kuriam nustatytas maksimumas yra 0,66 ir, prireikus, proporcingai sumažinti, nes reikia atsižvelgti į didžiausią įmanomą grąžinamosios išmokos dydį.

2. Turi būti taikomos šios pereinamojo laikotarpio priemonės:

a) Šalia šio sprendimo 4 straipsnio 1 dalyje nurodytų koregavimų, Jungtinė Karalystė gaus tokius mokėjimus:

2008 m.: 2,0 mlrd. €

2009 m.: 1,5 mlrd. €

2010 m.: 1,0 mlrd. €

2011 m.: 0,5 mlrd. €

Šios sumos bus finansuojamos pagal Tarybos sprendimo 2000/597/EB Euratomas 5 straipsnyje išdėstytas taisykles.

Į tas sumas ir jų finansavimą nebus atsižvelgiama skaičiuojant šio sprendimo 4 straipsnio 1 dalies d punkte paminėtus koregavimus.

b) Šio sprendimo 4 straipsnio 1 dalies d punkte paminėtas didžiausias įmanomas grąžinamųjų išmokų dydis bus palaipsniui įvedamas visoms valstybėms narėms, išskyrus Jungtinę Karalystę, pagal tokį tvarkaraštį:

2008 m.: 33%

2009 m.: 50%

2010 m.: 50%

2011 m.: 66%

5 straipsnis

1. Koregavimų išlaidas turės padengti visos valstybės narės, laikantis šios tvarkos: išlaidų paskirstymas apskaičiuojamas pagal kiekvienos valstybės narės indėlį į visą ES BNP.

2. Kiekvienai valstybei narei bus suteiktas koregavimas sumažinant mokėjimus, reikalaujamus taikant 2 straipsnio 1 dalies c punktą. Visų valstybių narių patirtos išlaidos turi būti pridedamos prie jų mokėjimų, atsirandančių kiekvienai valstybei narei taikant 2 straipsnio 1 dalies c punktą.

3. Komisija turi atlikti skaičiavimus, reikalingus 4 straipsnio ir šio straipsnio taikymui.

4. Jei finansinių metų pradžioje biudžetas nebuvo priimtas, kiekvienai valstybei narei toliau taikomas toks koregavimas, o kiekviena jų patirs tokias išlaidas, kaip buvo įrašyta paskutiniame galutinai priimtame biudžete.

6 straipsnis

2 straipsnyje nurodytos pajamos turi be išlygų būti naudojamos visų, į biudžetą įtrauktų išlaidų padengimui.

7 straipsnis

Visos Bendrijų finansinių metų faktines išlaidas viršijančios pajamos perkeliamos į kitus finansinius metus.

8 straipsnis

1. 2 straipsnio 1 dalies a punkte paminėtus Bendrijų nuosavus išteklius surenka valstybės narės pagal savo nacionalines nuostatas, įvestas įstatymais, reglamentais ar kitais teisės aktais, kurie, jei įmanoma, turi būti pritaikyti prie Bendrijos taisyklių reikalavimų.

Komisija reguliariai peržiūri valstybių narių jai perduotas nacionalines nuostatas ir perduoda valstybėms narėms pataisymus, kurie jai atrodo būtini, siekiant užtikrinti, kad jos atitiktų Bendrijos taisykles, ir praneša apie tai biudžeto valdymo institucijai.

Valstybės narės Komisijai leidžia naudotis 2 straipsnio 1 dalies a – c punktuose nurodytais ištekliais.

2. Nepažeidžiant EB sutarties 248 straipsnyje ir Euratomo sutarties 160C straipsnyje numatyto teisėto ir reguliaraus sąskaitų audito ir patikrinimų nuostatų, pagal kurias toks auditas ir patikrinimai paprastai būna skirti nacionalinių sistemų ir procedūrų patikimumui ir veiksmingumui, nustatant PVM ir BNP kilmės nuosavų išteklių pagrindą, ir nepažeidžiant patikrinimo, atliekamo pagal EB sutarties 279 straipsnio 1 dalies b punktą ir pagal Euratomo sutarties 183 straipsnio c punktą, nuostatų, Taryba, atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, vieningai priima nuostatas, reikalingas šio sprendimo taikymui ir 2 bei 5 straipsniuose nurodytų pajamų mokėjimo surinkimo patikrinimui ir leidimui Komisijai tomis pajamomis naudotis.

9 straipsnis

Komisija pateikia Tarybai pasiūlymą pakeisti nuosavų išteklių struktūrą, įvedant tikrą, mokesčiais pagrįstą nuosavą išteklį, kuriuo galima naudotis nuo 2014 m. sausio 1 d.

10 straipsnis

1. Apie šį sprendimą valstybes nares informuoja Tarybos Generalinis sekretorius. Sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Valstybės narės nedelsiant informuoja Tarybos Generalinį sekretorių apie šio sprendimo priėmimo pagal kiekvienos tų valstybių konstitucijos reikalavimus procedūrų užbaigimą.

Šis sprendimas įsigalioja pirmą kito mėnesio dieną nuo antroje pastraipoje nurodytos paskutinės informacijos gavimo datos. Jis įsigalioja 2007 m. sausio 1 d.

2. a) Pagal b punktą, Sprendimas 2000/597/EB Euratomas netenka galios 2007 m. sausio 1 d. Visos nuorodos į 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos sprendimą dėl valstybių narių finansinių įnašų pakeitimo Bendrijų nuosavais ištekliais[22], į 1985 m. gegužės 7 d. Tarybos sprendimą 85/257/EEB Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos[23], į Sprendimą 88/376/EEB Euratomas, į Sprendimą 94/728/EB Euratomas, arba į Sprendimą 2000/597/EB Euratomas turi būti interpretuojamos kaip nuorodos į šį sprendimą.

b) Sprendimų 88/376/EEB Euratomas, 94/728/EB Euratomas ir 2000/597/EB Euratomas 2, 4 ir 5 straipsniai toliau bus taikomi skaičiuojant ir tikslinant pajamas, gaunamas iš bendro PVM išteklių tarifo taikymo visose valstybėse narėse galiojančiai PVM bazei, apskaičiuojamai vienodu būdu ir ribojamai tarp 50% ir 55% kiekvienos valstybės bendrojo nacionalinio produkto ir bendrųjų nacionalinių pajamų, priklausančių nuo konkrečių metų, o taip pat atliekant biudžeto disbalanso skaičiavimus ir koregavimus, skirtus Jungtinei Karalystei 1988-2006 metais.

c) Iš 2 straipsnio 1 dalies a punkte paminėtų sumų, kurias valstybės narės turėjo pateikti iki 2001 m. vasario 28 d., pagal galiojančias Bendrijos taisykles, valstybės narės pasilieka 10% surinkimo išlaidoms padengti.

Briuselis,

Tarybos vardu
Pirmininkas

---

22 OL L 94, 1970 4 28, p. 19.

23 OL L 128, 1985 5 14, p. 15. Sprendimas, panaikintas sprendimu 88/376/EEB Euratomas.

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Šio pasiūlymo tikslas – nustatyti biudžeto disbalanso koregavimų ir jų finansavimo apskaičiavimo įgyvendinimo priemones, išdėstytas (……) Tarybos sprendime dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos. Šiuo Tarybos sprendimu pakeičiamas 2000 m. rugsėjo 29 d. „Skaičiavimo metodas“[24].

[24] *Biudžeto disbalanso koregavimo apskaičiavimas, finansavimas, mokėjimas ir įvedimas į biudžetą pagal Tarybos sprendimo dėl ES nuosavų išteklių sistemos 4 ir 5 straipsnius* (Europos Sąjungos Taryba, 10646/00 ADD 2).

2004/0171 (CNS)

Pasiūlymas dėl

TARYBOS REGLAMENTO

dėl įgyvendinimo priemonių, skirtų biudžeto disbalansui koreguoti pagal (…) Tarybos sprendimo dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos 4 ir 5 straipsnius

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 279 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos sutartį, ypač į jos 183 straipsnį,

atsižvelgdama į (…) Tarybos sprendimą 200x/xxx/EB Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos[25], ypač į jo 4 ir 5 straipsnius,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą[26],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę[27],

atsižvelgdama į Audito Rūmų nuomonę [28],

kadangi:

(1) pagal (…) Tarybos sprendimą, Tarybos sprendimo 2000/597/EB Euratomas 4 straipsniu Jungtinei Karalystei skiriamas biudžeto disbalanso koregavimas keičiamas bendra pernelyg didelių neigiamų biudžeto disbalanso koregavimo sistema;

(2) pagal (…) Tarybos sprendimą, Taryba nustato įgyvendinimo priemones, skirtas koregavimų ir jų finansavimo apskaičiavimui, ypač ribinę vertę ir didžiausią įmanomą grąžinamųjų išmokų dydį;

(3) reikia apibrėžti išlaidų ir pajamų kategorijas, į kurias turi būti atsižvelgta apskaičiuojant šiuos koregavimus;

(4) reikia nustatyti koregavimų įtraukimo į biudžetą taisykles,

---

25 OL L […], […], p. […].
26 OL C […], […], p. […].
27 OL C […], […], p. […].
28 OL C […], […], p. […].

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Remiantis (…) Tarybos sprendimo 4 straipsniu, valstybių narių biudžeto disbalansas pagrįsta koregavimo suma per *t* metus nustatoma taip:

a) apskaičiuojant kiekvienos valstybės narės biudžeto disbalansą kaip skirtumą tarp:

– valstybės narės dalies procentais nuo visos PVM pagrįstų nuosavų išteklių ir BNP pagrįstų nuosavų išteklių sumos per *t* metus ir

– valstybės narės dalies procentais visoje paskirstytų išlaidų sumoje;

b) gautą skirtumą padauginant iš visos paskirstytų išlaidų sumos;

c) iš b punkte gauto rezultato atimant tos valstybės narės bendrąsias nacionalines pajamas (BNP), padaugintas iš ribinės vertės;

d) jei c punkte gautas rezultatas yra teigiamas, šį rezultatą reikia padauginti iš grąžinamosios išmokos dydžio, kuriam nustatytas maksimumas yra 0,66 ir, prireikus, proporcingai sumažinti, nes reikia atsižvelgti į didžiausią įmanomą grąžinamosios išmokos dydį.

2. Punktuose a – d atlikus nurodytus veiksmus, gaunamas rezultatas, atitinkantis šią formulę:

$$C_x^{RR} = \left[\left(\frac{TP_x}{TP} - \frac{E_x}{E}\right) * E - RNC * Y_x\right] * RR$$

jei $C_x^{RR} > 0$

kur RR = 0.66 , jei $\sum_x C_x^{0.66} \leq$ MARV ir

RR = $\frac{MARV}{\sum_x C_x^{0.66}}$ * 0.66 , jei $\sum_x C_x^{0.66}$ > MARV

Kai: TP = visų valstybių narių per *t* metus atlikti visų nuosavų išteklių, pagrįstų PVM ir BNP, mokėjimai
TP_x = valstybės narės x per *t* metus atlikti nuosavų išteklių, pagrįstų PVM ir BNP, mokėjimai
E = visa paskirstytų išlaidų suma per *t* metus
E_x = valstybei narei x per *t* metus skirtos išlaidos
C_x^{RR} = koregavimas (pagal grąžinamosios išmokos dydį RR), kuris turi būti suteiktas valstybei narei x per *t* metus
RNC = pagrįsta grynoji įmoka (= ribinė vertė), išreikšta BNP procentais
Y_x = valstybės narės x *t* metų BNP
RR = grąžinamosios išmokos dydis

MARV = maksimali patvirtinta grąžinamosios išmokos suma

$\sum_{x} C_x^{0.66}$ = visa koregavimų suma, jei RR yra lygus 0.66

3. Apskaičiuojant koregavimus, į nuosavų išteklių, pagrįstų PVM ir BNP, mokėjimus neįtraukiami su koregavimais susiję mokėjimai.

2 straipsnis

1. 1 straipsnyje paminėta ribinė vertė sudaro 0,35% konkrečios valstybės narės BNP.

2. 1 straipsnyje paminėta maksimali patvirtinta grąžinamosios išmokos suma (MARV) yra 7,5 mlrd. eurų.

3 straipsnis

1. Pagal (…) Tarybos sprendimo 5 straipsnį numatytas bendros išlaidų už koregavimus sumos paskirstymas apskaičiuojamas proporcingai kiekvienos valstybės narės bendrųjų nacionalinių pajamų daliai ES per *t* metus.

2. Valstybėms narėms suteikiami koregavimai sumažinant jų mokėjimus, privalomus, taikant (…) Tarybos sprendimo 2 straipsnio 1 dalies c punktą.

3. Visų valstybių narių patirtos koregavimų išlaidos yra pridedamos prie jų mokėjimų, privalomų, taikant (…) Tarybos sprendimo 2 straipsnio 1 dalies c punktą.

4 straipsnis

1. Išlaidų sąvoka, vartotina apskaičiuojant koregavimus, atitinka faktinius apmokėjimus (asignavimų išmokoms vykdymą), atliekamus konkrečiais metais (*t* metais) pagal tų metų asignavimus išmokoms ir pagal neįvykdytų asignavimų išmokoms perkėlimus į kitų metų asignavimus išmokoms (iš *t* metų į *t+1* metus). Atsižvelgiama tik į panaudotus asignavimus išmokoms, t.y. tik į realiai atliktų mokėjimų sumą.

2. Išlaidų paskirstymas tarp valstybių narių remiasi šiomis taisyklėmis:

Paprastai mokėjimai skiriami tai valstybei narei, kurioje gyvena pagrindinis gavėjas. Tačiau tais atvejais, kai Komisija žino, kad konkretus gavėjas veikia kaip tarpininkas, mokėjimai, kiek tai įmanoma, skiriami tai valstybei narei (toms valstybėms narėms), kurioje (kuriose) gyvena galutinis gavėjas (galutiniai gavėjai), atsižvelgiant į jų dalį tuose mokėjimuose.

Visa asignavimų išmokoms suma priklauso nuo visų bendro Europos Sąjungos biudžeto išlaidų sumos, išskyrus šias dvi pagrindines išlaidų kategorijas:

- *Su užsienio politika susijusios išlaidos*, tame tarpe ir pasirengimo narystei ar plėtros išlaidos ne valstybėse narėse, o taip pat kitos išlaidos, gautos ne Sąjungoje gyvenančių gavėjų, kaip antai, vystymosi bendradarbiavimo išlaidos, mokslinių tyrimų išlaidos už ES ribų, administracinės išlaidos, sumokėtos gavėjams už Sąjungos ribų ir t.t.

- *Išlaidos, kurių negalima paskirstyti ar identifikuoti* dėl konceptualių ar kitokių sunkumų, pvz., atstovavimo, misijų, formalių ir kitokių susitikimų išlaidos, o taip pat mokėjimai, susiję su tarpvalstybinėmis Bendrijos iniciatyvomis, tarpregioninių bendradarbiavimo operacijų skatinimu ir kitomis tarpvalstybinėmis akcijomis.

5 straipsnis

1. Koregavimų suma įrašoma į biudžetą per du kartus:

a) Rezultatas, gautas atlikus pirmąjį parengtinį *t* metų koregavimų sumos apskaičiavimą, įtraukiamas į *t+1* metų preliminarų biudžeto projektą. Skaičiavimai pagrįsti pačiais naujausiais turimais duomenimis apie pajamas ir išlaidas.

b) Rezultatas, gautas atlikus galutinį metų *t* koregavimų sumos apskaičiavimą, įrašomas į *t+3* metų biudžeto pataisas. Skaičiavimuose remiamasi duomenimis apie PVM pagrindus, BNP ir *t* metų asignavimais išmokoms, žinomais *t+2* metų gruodžio 31 d., kurie, jei reikia, konvertuojami į eurus pagal *t* metų vidutinį metinį valiutų keitimo kursą.

Apskaičiuojant kiekvienos valstybės narės dalį sumoje, kurią sudaro PVM pagrįsti nuosavi ištekliai ir BNP pagrįsti nuosavi ištekliai, *t* metų biudžetas perskaičiuojamas remiantis *t* metų asignavimų išmokoms biudžeto rezultatais, iš jų atimant kitas *t* metų pajamas (neįskaičiuojant praėjusių biudžetinių metų likučio ar ankstesniais metais buvusių likučių ar likučių patikslinimų) ir *t* metais turėtą esamą tradicinių nuosavų išteklių sumą. Likusi suma finansuojama iš PVM pagrįstų nuosavų išteklių iki vienodo nustatyto PVM mokėjimo procento ir iš BNP pagrįstų išteklių, skirtų biudžetui subalansuoti reikalingai likutinei sumai.

2. 1 dalies a punkte paminėtas koregavimų finansavimas apskaičiuojamas pagal *t* metų paskutinius duomenis apie valstybių narių BNP, gautus sudarant preliminarų biudžeto projektą.

3. Galutinis skaičiavimas taip pat atliekamas atsižvelgiant į 1 dalies b punkte paminėtą koregavimų finansavimą per *t* metus. Skaičiuojama pagal valstybių narių BNP per *t* metus, žinomą *t+2* metų gruodžio 31 d., kuris, prireikus, konvertuojamas į eurus pagal *t* metų vidutinį metinį valiutų keitimo kursą. Galutiniai duomenys apie finansavimą lyginami su mokėjimais, susijusiais su koregavimais per *t* metus, kurie jau įtraukti į *t+1* metų biudžetą. Atskirų valstybių narių likučiai įvedami į atitinkamus biudžeto skyrius biudžeto pataisose, paminėtose 1 dalies b punkte ir konvertuojami į nacionalinę valiutą pagal *t* metų vidutinį metinį valiutų keitimo kursą.

6 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jis įsigalioja (...) Tarybos sprendimo 10 straipsnyje nurodyta tvarka.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Briuselis,

Tarybos vardu
Pirmininkas